

[Olufson.]

anklage overfor Ministeren, der har Ansvaret derfor, for ellers har det ikke ret meget paa sig. Det ærede Medlem sagde, at hvis en Privatmand gjorde det, saa røg han uvægerligt i Tugthuset. (*Korsgaard*: Nej, det sagde jeg ikke). Ja, han blev straffet. (*Korsgaard*: Nej). Ja, han kom i Strid med Aktieselskabsloven, og det maa jo blive det samme som, at han har begaaet en strafværdig Handling, og saa burde det ærede Medlem tage Konsekvenserne af sine Udtalelser.

Jeg skal kun gøre nogle enkelte Bemærkninger til det foreliggende Finanslovsforslag, idet jeg i øvrigt henviser til den udførlige Redegørelse, som den højtærede Minister har fremsat dels ved Forelæggelsen og dels for et Øjeblik siden. Der er en enkelt Side af Finansloven, som jeg ganske særlig ønsker at fremhæve, fordi det er denne Side, der bevirkede det Resultat, der viste sig paa Tillægsbevillingsloven for indeværende Finansaar, og det Enderesultat, som nu viser sig.

Det er ganske klart, at Finanslovsforslaget maa blive mærket af Krisen og af den Kriselovgivning, der er skabt. Og ikke mindst maa det blive mærket af Krisen derigennem, at Indtægterne for Statsvirksomheder ligesom for private Virksomheder har svigtet, og at Udgifterne ikke har kunnet gaa tilsvarende ned. Gaar man Statsvirksomhederne igennem, ser man det hele Vejen, men man ser samtidig, at der fra Administrationens Side er gjort alt, hvad der kan gøres, for, at Resultatet kan blive saa tilfredsstillende som muligt.

Men ved Siden af den almindelige Krise, som Statsvirksomhederne ogsaa rammes af, er der i de senere Aar sket en Ting, som man ikke maa glemme i denne Forbindelse, og det er den, at saavel Statsbanerne som Post- og Telegrafvæsenet gennem det nye, der er dukket op i de senere Aar, er blevet udsat for en Konkurrence, som de ikke tidligere var udsat for, og denne Konkurrence har i allerhøjeste Grad indvirket paa det økonomiske Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde, da han talte om Status og om, at Staten skulde skaffe Penge, gældende, at man skulde sælge Landmandsbankaktierne, fordi man ikke fra Statens Side samtidig maatte have Kontrol med Seddeludstedelsesbanken og med Landets største Erhvervsbank. Dette falder godt i Traad med den Opfattelse, som Flertallet i denne Sal har haft, at til Staten skal der kun levnes det daarligste.

Tager vi f. Eks. Telefonselskaberne, saa ser vi, hvorledes der til Statstelefonen kun er blevet levnet de lange Linier i de tyndt befolkede Egne af Landet. Disse Ledninger har Staten maattet overtage, medens de private Telefonaktieselskaber har taget Indtægten fra de tættere bebyggede Egne af Landet. Og ser man paa de to nye Statsvirksomheder, der er kommet frem paa Statsregnskabet og paa Forslaget her, saa er akkurat det samme Tilfældet dér: hvor der er Tale om et Underskud gennem en lang Aarrække, maaske helt ud i Fremtiden, ja, dér er det klart, at det er Staten, der overtager dette. Men hvor der er Tale om noget nyt, der har Udsigt til at kunne give Overskud, bliver det ikke lagt ind under Staten, men saa gaar det til private.

Jeg tænker her paa Lufthavnen i Kastrup, der gennem Aarene har givet et stort Underskud og sikkert ogsaa vil blive ved med det langt ud i Fremtiden, og paa den anden Side paa Radiovæsenet, der straks fra første Begyndelse, efter at Staten havde bygget Stationer og Driften var kommet i Gang, viste, at det vilde være i Stand til at fremlægge et betydeligt Overskud. Statsradiovæsenet, som det hedder, balancerer her paa Forslaget med et Beløb paa 5,1 Mill. Kr. Deraf kommer de 4,9 Mill. Kr. fra Licensafgiften. Man ser altsaa, at der er over en halv Million Lytttere her i Landet nu.

Hvis man gennemgaar dette Regnskab, og det har vi fra Rigsdagens Side Ret til at gøre, fordi det staar som Statsvirksomhed paa Regnskabet og paa Bevillingslovene, saa viser det sig, at de vægtige Beløb, der kommer ind dér, i væsentlig Grad gaar til 3 Ting: til Administrationen, til Driftslederen og hans Kontor og til Udsendelserne. Til Administrationen og til Driftslederen og hans Kontor gaar der et beskedent Beløb paa 444 000 Kr. Dersom man sammenligner denne Administrationsudgift med 2 Statsvirksomheder, hvis Administration nok kan taale Sammenligning med Administrationen indenfor Statsradiofonien, nemlig Socialministeriet og Indenrigsministeriet, saa viser det sig, at ingen af disse to i Administrationsudgifter og Lønninger kommer op paa stort mere end Halvparten af Radiovæsenets Administrations- og Lønningsudgifter.

Der er det underlige ved det, at denne Statsvirksomhed, som vi her fra Rigsdagens Side vel har Lov til at kritisere, har Staten eller Rigsdagen, Folketinget og dets Finansudvalg ingen som helst Indflydelse paa. Bevillingerne bliver forelagt, vi kan